

СВЕТА ЛИТУРГИЯ ЗА ОТКРИВАНЕТО НА ГЕНЕРАЛНАТА АСАМБЛЕЯ НА
„КАРИТАС ИНТЕРНАЦИОНАЛИС“

Проповед на Негово Светейшество Папа Франциск

Базилка „Свети Петър“ Ватикана

Вторник на шестата седмица от Великден, 12 май 2015 г.

Прочетеното от Деянията на Апостолите, което току-що чухме (16: 22-34), показва един доста специален образ. Това е тъмничарят на затвора във Филипи, където Павел и Сила са затворени след възставането на тълпата против тях. Магистратите първи започват да ги бият и заповядват на тъмничаря добре да ги пази. Ето защо този мъж, през нощта, усещайки земетресението и виждайки вратите на килията отворени, се отчайва и взема решение да се убие. Но Павел го успокоява и тъмничарят, треперещ и изпълнен с възхищение, пада на колене, в смирена молитва за спасение.

Разказът показва как този мъж прави първите стъпки по пътя на вярата и спасението: той се вслушва в Словото на Господа, заедно със своето семейство; той измива раните на Павел и Сила; приема Кръщението, заедно с цялото си семейство; и накрая посреща Павел и Сила в своята къща, приготвя масата и слага храна пред тях, изпълнен с радост. Целият път на вярата.

Евангелието подтиква човека да измие краката и раните на страдащите и да подготви масата за тях. Простотата на жестовете, в които приемането на Словото и тайнството на Кръщението, се третира като акт: на приветствие към Бога и другия; приветствие към другите с Божията благодат; приветствие към Бог и сътвореното от Него в служба на брата. Словото, Тайнствата и служенето на всеки пробужда и обогатява другия.

Можем да видим в този жест целия призив на „Каритас“. „Каритас“ сега е голяма конфедерация, широко позната по целия свят със своята дейност. „Каритас“ е реалност в Църквата и в много части по света, но трябва да бъде още по-широко разпространена в енориите и църковните общности, за да възобнови духа от първите векове на християнството. „Каритас“ не е обикновена хуманитарна организация, защото нейното служение в името на Христос се корени в приемането на Бог и ближния. Ако този корен бъде прерязан, тогава „Каритас“ ще умре. „Каритас“ винаги действа в периферните на живота, където са бедните и безправните.

Не съществуват големи и малки „Каритас“ организации, всички са еднакви. Нека просим от Господ благодатта да разберем истинското измерение на „Каритас“; благодатта да не изпадне в заблудението, че добре организираното централизирано управление е верният път; благодатта да разберем, че „Каритас“ винаги действа в периферията, във всяка местна Църква; и благодатта да вярваме, че централната „Каритас“ е помощ, служение и средство за общение, а не е началник на всички други „Каритас“.

Участващият в мисията на „Каритас“ не е обикновен служител, а свидетел на Христос. Той е човек, който търси Христос и се оставя да бъде търсен от Него; човек, който обича с духа на Христос - духа на безкористността и духа на дарението. Всички наши стратегии и проекти ще останат празни, ако не сме изпълнени с тази любов. Но не нашата любов, а Неговата. Или още по-добре, любовта, която е изчистена и укрепена от любовта на Христос.

Бог ни приготвя Евхаристичната трапеза. „Каритас“ приготвя много трапези за гладните. Ала и днес много хора не са достатъчно нахранени. Планетата има храна за всички, но сякаш липсва желанието за споделяне с всички. Трябва да се приготви трапеза за всички и да се настоява всички да имат място на нея. Да се направи възможното, за да могат всички да имат храна, но също така да се напомни на силните на земята, че Бог ще ги изправи един ден на съд и тогава ще се разбере дали наистина са искали да Го нахранят във всеки човек (Мат. 25: 35) и дали са защитавали природата, за да може да бъде осигурена тази храна.

С мисъл за Евхаристичната трапеза, не можем да забравим нашите братя християни, които насилствено са лишени от храна за тялото и душата: прокудени от техните домове и църкви, които понякога биват и разрушавани. Подновявам Апела да не забравяме тези хора и тази недопустима несправедливост.

„Каритас“, заедно с другите организации на Църквата, разкрива силата на християнската любов и желанието на Църквата да види Христос във всеки човек, особено в бедните и страдащите. Това е пътуването, пред което сме изправени и с тази перспектива, която се отваря пред нас, надявам се, да успеем да изпълним с дела тези времена. Нека поверим делата си на Дева Мария, която направи приветствието на Бога и ближния основен критерий на живота си. Утре ще празнуваме Дева Мария от Фатима, която се появи, за да провъзгласи победата над злото. С такава голяма подкрепа нека не се страхуваме да продължим нашата мисия. Така да бъде.